

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ संन्यासेकताबुद्धिर्येनतं ॥ ५६ ॥ सर्वाः क्रियाः उत्सर्गेऽध्यादयः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ मोक्षसंन्यासं त्यक्तुं मनोदधे उत्तदृष्टानामग्नौनापुनराधानं कर्तुमिच्छत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ जैगीषव्येतत्त्वविदितपोनास्ति पूर्वस्यतपसोदग्धत्वात्क्रियमाणस्यचाश्लेषात् तथाचश्रुतीभवतः तद्यथैषीकतूलमग्नौप्रोतंप्रद्यूतैवंहस्यसर्वेपाप्मानः प्रदूयंते तद्यथापुष्करपलाशोऽपि

ततोबुद्ध्याव्यगणयेद्देवलोधर्मयुक्तया ॥ दृष्ट्वाप्रभावंतपसोजैगीषव्यस्ययोगजं ॥ ५३ ॥ ततोब्रवीन्महात्मानं जैगीषव्यं सदेवलः ॥ विनयावनतोरानुपसर्प्य
महामुनिं ॥ ५४ ॥ मोक्षधर्मसमास्थानुमिच्छेयं भगवन्नाहं ॥ तस्यतद्वचनं श्रुत्वा उपदेशं चकार सः ॥ ५५ ॥ विधिचयोगस्य परं कार्यं कार्यस्य शास्त्रतः ॥ संन्यास
कृतबुद्धिंततो दृष्ट्वा महातपाः ॥ ५६ ॥ सर्वाश्चास्य क्रियाश्चक्रे विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ संन्यासकृतबुद्धिंतं भूतानि पितृभिः सह ॥ ५७ ॥ ततो दृष्ट्वा प्ररुदुःकोस्मा
न्संविभजिष्यति ॥ देवलस्तु वचः श्रुत्वा भूतानां करुणं तथा ॥ ५८ ॥ दिशो दशव्याहरतां मोक्षं त्यक्तुं मनोदधे ॥ ततस्तु फलमूला निपवित्राणि च भारत ॥ ५९ ॥ पु
ष्पाण्योषधयश्चैव रोरुयं तिसहस्रशः ॥ पुनर्नो देवलः क्षुद्रो नूनं छेत्यतिदुर्मतिः ॥ ६० ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो दत्तवानावबुध्यते ॥ ततोभूयो व्यगणयस्व बुद्ध्या
मुनि सत्तमः ॥ ६१ ॥ मोक्षयेगार्हस्थ्यधर्मे वा किं नु श्रेयस्करं भवेत् ॥ इति निश्चित्य मनसा देवलोरानुसत्तमः ॥ ६२ ॥ त्यक्त्वा गार्हस्थ्यधर्मसमाक्षधर्ममरोचयत् ॥
एवमादीनि संचिंत्य देवलोनैश्च यात्ततः ॥ ६३ ॥ प्राप्तवान्परमांसिद्धिं परं योगं च भारत ॥ ततो देवाः समागम्य बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ ६४ ॥ जैगीषव्यंतपश्चास्य
प्रशंसंति तपस्विनः ॥ अथाब्रवीद्दृषिवरो देवान्वैनारदस्तथा ॥ ६५ ॥ जैगीषव्येतपोनास्ति विस्मापयतियोसितं ॥ तमेवंवादिनं धीरं प्रत्युचुस्ते दिवौकसः ॥ ६६ ॥
नैवमित्येव शंसंतो जैगीषव्यं महामुनिं ॥ नातः परतरं किंचित्तुल्यमस्ति प्रभावतः ॥ ६७ ॥ तेजसस्तपसश्चास्य योगस्य च महात्मनः ॥ एवं प्रभावा बोधमात्मा जैगीष
व्यस्तथासितः ॥ तयोरिदं स्थानवरं तीर्थं चैव महात्मनोः ॥ ६८ ॥ तत्राप्युपसृष्टततो महात्मा दत्त्वा च वित्तं हलभृद्विजेभ्यः ॥ अवाप्य धर्मं परमार्थं कर्मजिगाम सो
मस्य महत्सुतीर्थं ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि बलदेवती ० सारस्व ० पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ६३ ॥ वैशंपायन
उवाच यन्नेजिवानुदुपतीराजसूयेन भारत ॥ तस्मिंस्तीर्थे महानासीत् संग्रामस्तारकामयः ॥ १ ॥ तत्राप्युपसृष्टस्य बलो दत्त्वा दानानि चाल्मवान् ॥ सारस्वतस्य
धर्मात्मा मुनेस्तीर्थं जगाम ह ॥ २ ॥ तत्र द्वादशवर्षिक्यामनादृष्ट्यां द्विजोत्तमान् ॥ वेदानध्यापयामास पुरासारस्वतो मुनिः ॥ ३ ॥

पोनश्चिह्नं तत्त्वमेवामुष्मिन्पापं कर्मनाश्चिह्न्यत इति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ असितः देवलः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ इति श ० गदा ० नै ० भास्तभा ० पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ६३ ॥ यन्नेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥